

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Jerusalem ciutat cristiana, jueva i musulmana

Els Bisbes membres de la Coordinadora per a la Terra Santa van emetre un Comunicat després de la seva reunió a Jerusalem a finals del mes de maig, que us resumeixo pel seu interès. Els cristians venerem la Ciutat santa de Jerusalem com a ciutat de Jesús i també ciutat nostra, «Església Mare» l'anomenem, perquè hi ha els llocs sants de la mort i de la sepultura buida de Jesucrist, el Cenacle i la muntanya de les Oliveres... i perquè allà va néixer l'Església, Cos de Crist. Amb tot, també l'estimen i la tenen com a seva els jueus i els musulmans. Cal que continuï essent un patrimoni comú i no convertir-la mai en el monopoli exclusiu de cap religió. És el nostre dret i el nostre deure com a cristians defensar l'obertura i la universalitat de la ciutat.

La presència de la comunitat cristiana és essencial per a la identitat de Jerusalem, tant ara com en el futur. Tot i això, la continuïtat de la seva presència es veu avui amenaçada per l'ocupació i la injustícia. Ara s'enfronten a la violència i la intimidació de grups de colons, a restriccions a la seva llibertat de moviment o a separacions familiars per l'estatus que se'ls ha assignat. Hem de compartir la preocupació per les restriccions unilaterals a la llibertat de culte durant la Pasqua, imposades per la policia israeliana. I l'assassinat de la periodista catòlica palestina Shireen Abu Akleh i el vergonyós atac als acompanyants en el seu funeral, ha estat extremadament dolorós.

A Jerusalem molts, de diversos orígens, estan vivint en la pobresa, que s'ha vist agreujada per la pandèmia. L'absència de pelegrins durant els dos darrers anys ha devastat els mitjans de subsistència, deixant

algunes famílies amb dificultats per aconseguir habitatge, aliments o altres productes bàsics.

Enmig d'aquests desafiaments, però, hi ha signes d'esperança. Els Bisbes de la Coordinadora van visitar organitzacions cristianes que es responsabilitzen del benestar de la seva comunitat i de la societat en general. Treballen incansablement per alleujar les dificultats i millorar la vida. Joves que, malgrat enfrontar-se diàriament a violacions dels seus drets humans fonamentals, es neguen a ser la darrera generació de cristians a la ciutat santa de Jerusalem. Quan els pelegrins retornin una altra vegada, ells demanen que donin suport als cristians de Jerusalem i de tota la Terra Santa. És essencial que tots els pelegrins coneguin i es comprometin amb la realitat de la vida de la comunitat cristiana d'allà. Un veritable pelegrinatge a Terra Santa ha de ser un viatge de fe, d'encontre i de solidaritat.

El Papa Francesc ha afirmat diverses vegades el valor universal de Jerusalem, que va més enllà de qualsevol consideració de les qüestions territorials (cf. Carta del Papa Francesc al Gran Imam d'al-Azhar, gener 2018). Inspirats per Crist que és la nostra Pau, tots els cristians hem d'ajudar a preservar el caràcter sagrat de la ciutat i a promoure una autèntica visió de Jerusalem com a lloc de diàleg i d'unitat. Preguem per la pau a la Terra Santa, pel diàleg i la reconciliació entre tots els qui hi viuen i l'estimen, i perquè sigui possible la solució dels dos estats Israel i Palestina vivint en pau, i la ciutat de Jerusalem amb un estatut internacionalment reconegut i respectat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Aplec de la Mare de Déu de Canòlich a Sant Julià de Lòria

La Parròquia de Sant Julià de Lòria (al Principat d'Andorra) va celebrar amb molta joia el 28 de maig el tradicional Aplec de la Mare de Déu de Canòlich, patrona de la parròquia i dels contorns. El Santuari de la Mare de Déu —situat a 1.635 m d'altitud, als vessants de llevant de la Serra Plana— va rebre una gran quantitat de visites durant els sis dies previs a la festa i en la festivitat de la Mare de Déu enguany moltíssims pelegrins i famílies van pujar a peu o amb cotxe a venerar la Mare de Déu. La celebració de l'aplec fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Rector de Sant Julià de Lòria, Mn. Pepe Chisvert; l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries; el Vicari episcopal i Rector d'Encamp, Mn. Antoni Elvira; Mn. Jaume Soy, Rector d'Escaldes-Engordany; el P. Albano Teixeira; Mn. Anto Pallinkunen i Mn. David Codina.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tecnoprogressistes versus bioconservadors (III)

El filòsof Francis Fukuyama (1952) reconeix la potència seductora i encisadora de la utopia transhumanista i, per això, la qualifica d'una de les idees més perilloses de la centúria (*the most dangerous idea of the century*). La proposta d'una millora de l'espècie humana és, a parer seu, raonable tenint en compte la situació de l'espècie en el planeta i el munt de problemes i conflictes globals que patim. Les malalties, les epidèmies, els sofriments

causats per la violència, per la guerra, les limitacions físiques i la brevetat de la vida són punts dolorosos que estan íntimament lligats a la condició humana.

Un gran relat que proposi millorar-nos, com a espècie, mitjançant la implementació de tot tipus de tecnologies, pot obrir, a parer seu, un petit interstici d'esperança. Aquí rau, segons Francis Fukuyama, l'embruix ideològic del transhumanisme. Amb tot, considera que en

aquesta ideologia hi ha el perill de la mecanització de la vida humana i de la seva reducció a objecte; així com l'emergència d'un món inhumà i la desfeta de la nostra civilització.

Des de la visió bioconservadora, es concep l'ésser humà com una realitat donada (une donnée), més que evolutiva. La posició transhumanista s'ubica, en canvi, en una posició de ruptura. Els transhumanistes consideren que som el resultat d'una evolució atzarosa de

la matèria viva. Des d'aquesta òptica, cal fer de l'ésser humà un ens en perpètua evolució i, a la vegada, cal crear les condicions d'una ruptura de la condició humana. L'home esdevé, així, un terreny d'experimentació, com una pàgina web en reformes, sense assolir mai una versió beta, és a dir, un organisme prototipus abocat a perfeccionar-se contínuament.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Jerusalem ciutat cristiana, jueva i musulmana

Es Bisbes membres de la Coordinadora per a la Terra Santa van emetre un Comunicat després de la seva reunió a Jerusalem a finals del mes de maig, que us resumeixo pel seu interès. Els cristians venerem la Ciutat santa de Jerusalem com a ciutat de Jesús i també ciutat nostra, «Església Mare» l'anomenem, perquè hi ha els llocs sants de la mort i de la sepultura buida de Jesucrist, el Cenacle i la muntanya de les Oliveres... i perquè allà va néixer l'Església, Cos de Crist. Amb tot, també l'estimen i la tenen com a seva els jueus i els musulmans. Cal que continuï essent un patrimoni comú i no convertir-la mai en el monopoli exclusiu de cap religió. És el nostre dret i el nostre deure com a cristians defensar l'obertura i la universalitat de la ciutat.

La presència de la comunitat cristiana és essencial per a la identitat de Jerusalem, tant ara com en el futur. Tot i això, la continuïtat de la seva presència es veu avui amenaçada per l'ocupació i la injustícia. Ara s'enfronten a la violència i la intimidació de grups de colons, a restriccions a la seva llibertat de moviment o a separacions familiars per l'estatus que se'ls ha assignat. Hem de compartir la preocupació per les restriccions unilaterals a la llibertat de culte durant la Pasqua, imposades per la policia israeliana. I l'assassinat de la periodista catòlica palestina Shireen Abu Akleh i el vergonyós atac als acompanyants en el seu funeral, ha estat extremadament dolorós.

A Jerusalem molts, de diversos orígens, estan vivint en la pobresa, que s'ha vist agreujada per la pandèmia. L'absència de pelegrins durant els dos darrers anys ha devastat els mitjans de subsistència, deixant algunes famílies amb dificultats per a aconseguir habitatge, aliments o altres productes bàsics.

Enmig d'aquests desafiaments, però, hi ha signes d'esperança. Els Bisbes de la Coordinadora van visitar organitzacions cristianes que es responsabilitzen del benestar de la seva comunitat i de la societat en general. Treballen incansablement per alleujar les dificultats i millorar la vida. Joves que, malgrat enfrontar-se diàriament a violacions dels seus drets humans fonamentals, es neguen a ser la darrera generació de cristians a la ciutat santa de Jerusalem. Quan els pelegrins retornin una altra vegada, ells demanen que donin suport als cristians de Jerusalem i de tota la Terra Santa. És essencial que tots els pelegrins coneguin i es comprometin amb la realitat de la vida de la comunitat cristiana d'allà. Un veritable pelegrinatge a Terra Santa ha de ser un viatge de fe, d'encontre i de solidaritat.

El Papa Francesc ha afirmat diverses vegades el valor universal de Jerusalem, que va més enllà de qualsevol consideració de les qüestions territorials (cf. Carta del Papa Francesc al Gran Imam d'al-Azhar, gener 2018). Inspirats per Crist que és la nostra Pau, tots els cristians hem d'ajudar a preservar el caràcter sagrat de la ciutat i a promoure una autèntica visió de Jerusalem com a lloc de diàleg i d'unitat. Preguem per la pau a la Terra Santa, pel diàleg i la reconciliació entre tots els qui hi viuen i l'estimen, i perquè sigui possible la solució dels dos estats Israel i Palestina vivint en pau, i la ciutat de Jerusalem amb un estatut internacionalment reconegut i respectat.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Comunicat final de la Coordinadora de Terra Santa 2022

«Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.» (Salm 137,5)

Jerusalem és una ciutat jueva, una ciutat cristiana, una ciutat musulmana. Ha de continuar sent un patrimoni comú i no convertir-se mai en el monopoli exclusiu de cap religió. Hem vingut a reunir-nos i resar amb els nostres germans i germanes, conscients del missatge del Patriarca Pizzaballa que és el nostre dret i el nostre deure com a cristians defensar l'obertura i la universalitat de la ciutat.

La comunitat cristiana és essencial per a la identitat de Jerusalem, tant ara com en el futur. Tot i això, la continuïtat de la seva presència es veu amenaçada per l'ocupació i la injustícia. Molts dels que trobem s'enfronten a la violència i a la intimidació de grups de colons, a restriccions a la seva llibertat de moviment o a separacions familiars per l'estatus que se'ls ha assignat.

Compartim la preocupació expressada per la comunitat cristiana sobre les restriccions unilaterals a la llibertat de culte durant la Pasqua, imposades per la policia israeliana. Experimentem el profund dolor i la ira que senten els cristians locals per l'assassinat de la periodista catòlica palestina Shireen Abu Akleh i el vergonyós atac als acompanyants en el seu funeral.

Vam ser testimonis de com moltes persones de tots els orígens estan vivint en la pobresa, que s'ha vist agreujada per la pandèmia. L'absència de pelegrins durant els dos darrers anys ha devastat els mitjans de subsistència, incloent-hi membres de la

comunitat cristiana de Jerusalem, deixant algunes famílies amb dificultats per aconseguir habitatge, aliments o altres productes bàsics.

Enmig d'aquests desafiaments, però, hi ha signes d'esperança. Hem visitat organitzacions cristianes que es responsabilitzen del benestar de la seva comunitat i de la societat en general. Treballen incansablement per alleujar les dificultats i millorar la vida. Hem conegut joves que, malgrat enfrontar-se diàriament a violacions dels seus drets humans fonamentals, es neguen a ser la darrera generació de cristians a la ciutat.

Quan els pelegrins retornin una altra vegada, els demanem que donin suport als cristians de Jerusalem i de tota la Terra Santa. És essencial que tots els pelegrins comprenguin i es comprometin amb la realitat de la vida de la comunitat cristiana aquí. Un veritable pelegrinatge a Terra Santa ha de ser un viatge de fe, trobada i solidaritat.

El Papa Francesc afirma el valor universal de Jerusalem, que va més enllà de qualsevol consideració de les qüestions territorials (cf. Carta del Papa Francesc al Gran Imam d'al-Azhar, gener 2018). Inspirats per Crist la nostra pau, tots els cristians han d'ajudar a preservar el caràcter sagrat de la ciutat i a promoure una autèntica visió de Jerusalem com a lloc de diàleg i d'unitat.

Jerusalem, 26 de maig de 2022,
solemnnitat de l'Ascensió del Senyor

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'aliança entre les dues generacions en els extrems de la vida —els nens i els ancians— ajuda també a les altres dues —els joves i els adults— a unir-se per a fer l'existència de tots més rica en humanitat» (2 de març).

@Pontifex_es: «L'oració, la caritat i el dejuni no són medicines només per a nosaltres, sinó per a tots: de fet, poden canviar la història, perquè són les principals vies que permeten a Déu intervenir en les nostres vides i en la vida del món. Són les armes de l'esperit» (4 de març).

@Pontifex_es: «Res d'acords amb el mal! No hem de caure en la letargia de la consciència que fa dir: "En el fons, no és greu, tots ho fan així!". Mirem Jesús, que no pacta amb el mal. S'oposa al diable amb la Paraula de Déu i venç les temptacions» (6 de març).

@Pontifex_es: «Davant els nous desafiaments que presenta la bioètica, preguem junts perquè els cristians, mitjançant la seva oració i la seva acció social, promoguin la defensa de la vida» (8 de març).

5a Jornada diocesana: Conclusions diocesanes del Sínode i Memòria agraïda Càritas 2021

Seguint la bonica tradició bianual, interrompuda durant la pandèmia, el Bisbat d'Urgell va celebrar la 5a Jornada diocesana que en aquesta ocasió va servir per presentar al públic assistent les conclusions de la fase diocesana que el Bisbat ha treballat durant el curs pastoral 2021-2022 a les parròquies, moviments, grups, esplais, catequesis, joves, etc., i per fer memòria agraïda del treball de Càritas diocesana i parroquials durant l'any 2021.

La 5a Jornada va tenir lloc el dissabte dia 18 de juny, i va aplegar més de dues-centes persones arribades a La Seu d'Urgell de tots els indrets diocesans, membres de tot el Poble de Déu: matrimonis, laics, joves, membres de la vida consagrada, preveres i diaques, en una jornada que no se celebrava des de l'any 2019 a causa de la pandèmia.

La Jornada es va iniciar amb la pregària i benvinguda de l'Arquebisbe Joan-Enric que va destacar com l'Església d'Urgell s'ha sumat a la crida del Papa Francesc i els diversos grups parroquials han intentat, en la mesura de les seves possibilitats, posar-se en camí i reflexionar junts amb el Sínode per una Església sinodal: comunió, participació i missió.

Després de la benvinguda i la pregària inicial, va conduir l'acte el Responsable diocesà del Sínode a Urgell i Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira, i la Delegada de Mitjans de Comunicació, Sra. Cristina Orduña, que van anar desgranant a poc a poc les principals conclusions del Sínode a nivell diocesà.

La consulta a Urgell ha involucrat més de 900 persones en més de 60 grups amb una mitjana d'e-

dat dels participants en la consulta d'uns 47 anys. S'ha subratllat per part dels diferents membres del Poble de Déu (laics, membres de la vida consagrada, preveres) la necessitat d'una formació integral entre tots els agents de pastoral, inclosos els preveres; la necessitat de millorar i accentuar la coresponsabilitat laical a través dels diversos òrgans de consulta previstos per l'Església, com els consells de pastoral i econòmics parroquials, o la necessitat d'un acompanyament a les persones integral, que també tingui en compte la dimensió espiritual, a partir de l'aprofundiment en la lectura i meditació de la Paraula de Déu.

A continuació, el Delegat episcopal de Càritas Diocesana d'Urgell, Mn. Jaume Mayoral, va agrair la tasca dels voluntaris i voluntàries, treballadors i agents dinamitzadors de Càritas diocesana i parroquials, i va presentar les principals dades de la Memòria 2021 de Càritas.

La Jornada va voler tenir molt present i pregar pel conflicte armat a Ucraïna amb la participació i el testimoni d'una part de la comunitat ucraïnesa

acollida a la Parròquia de Santa Maria de Guissona que van voler fer-se presents i mostrar el seu agraïment a la comunitat catòlica que ha acollit gairebé 300 refugiats. La coral ucraïnesa va animar tota la jornada amb els seus cants mostrant la comunió i universalitat de l'Església catòlica que ens fa a tots germans, encara que amb diversos ritus litúrgics.

Finalment, els joves van ser presents a la Jornada a través dels grups de fe Txt d'arreu del Bisbat i del testimoni de dues persones, Ramon Oromí responsable del Departament de Fe de la Fundació Esplais Santa Maria de Núria (FEMN) i Janet Capdevila (activa en les xarxes) que van mostrar la seva fe en Jesucrist des d'àmbits i situacions diverses, però subratllant com la fe a tots dos els ha ajudat i els ajuda en la seva vida com a cristians.

Els músics urgellencs David Pradas i la soprano Maria Altadi van animar la matinal de reflexió, testimonis, aprofundiment i celebració amb cants espirituals acompanyats al piano.

A continuació va tenir l'acte central de la Jornada que fou la celebració eucarística a la Catedral de Santa Maria d'Urgell presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada per uns 20 preveres i 2 diaques provinents de les parròquies del Bisbat i que va ser un moment intens celebratiu.

La Missa fou solemnitzada pels cants de la coral ucraïnesa de Guissona i per Mn. Antoni Elvira i l'organista que col·labora habitualment a la Catedral Sr. Joaquim Boquet. Un dinar de germanor al Seminari clogué la joiosa Jornada.

► **Confirmacions a Agramunt.** El dissabte 28 de maig, Solemnitat de l'Ascensió del Senyor, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 12 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de la Parròquia i Arxiprest d'Urgell Mitjà, Mn. Jaume Mayoral; Mn. Ramon Solé i Mn. David Codina. Acolitè el Gmà. Joaquim Cifuentes, la mare del qual, Anna, va morir aquesta setmana, i l'Arquebisbe volgué tenir un record per ella. El cor parroquial tingué cura dels cants.

A la seva homilia, l'Arquebisbe animà els joves confirmands a «mirar al

cel» i a saber enlairar-se en la seva vida, vivint segons l'Esperit i amb una actitud oberta i esperançada, no tancada ni pessimista, perquè «aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel». Jesús ascendeix al cel però no ens abandona, no ens deixa orfes, sinó que ens dona el seu Esperit Sant i això ens ha de portar una alegria immensa, que res, ni ningú, no ens pot prendre. Malgrat que amb els dos darrers anys de pandèmia ens hem adonat de la vulnerabilitat i fragilitat de la nostra condició humana, l'Esperit Sant ens impulsa

a sortir enfora amb coratge, perquè amb Jesús i amb el do del seu Esperit, ens en sortirem. No sols, ni amb les nostres pròpies forces, sinó amb la seva ajuda i el seu consol. Va animar els joves confirmands a ser testimonis de la resurrecció de Crist en els

seus ambients i va recordar com l'Esperit Sant que els joves rebien en plenitud aquell dia reclamava obrir-se: «rep el do de l'Esperit Sant», rebre'l com una invitació que reclama obertura i disponibilitat.

Al final de l'Eucaristia, Mons. Vives regalà un Nou Testament als joves confirmats, animant-los a llegir-ne cada dia un petit fragment.

L'Arquebisbe visità en aquesta ocasió la Comunitat de tres Gnes. RR. Filles de Crist Rei d'Agramunt que ajuden en els serveis parroquials, amb la incorporació de la Gna. Francisca de fa poques setmanes. Compartiren un sopar amb els mossens.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,16.17b-18.21-22 / Sl 144 / Mt 9,18-26]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / Sl 113B / Mt 9,32-38]. Sant Antoni Maria Zaccaria (1502-1529), prevere fundador dels Barnabites a Milà (B); sant

Miquel dels Sants (1591-1625), prevere trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dijous [Os 11,1-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15]. *Urgell:* □ Sant Ot o

Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; sant Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dissabte [Is 6,1-8 / Sl 92 / Mt 10,24-33]. Sant Agustí Zhao Rong, prev. i companys mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prevere dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37].

Diumenge XIV de durant l'any (C)

COMENTARI

«No porteu bossa, ni sarró, ni calçat»

Els textos d'avui estan amarats de joia però d'una joia degudament entesa. Jesús, a l'evangeli envia setanta-dos deixebles a fer una primera experiència d'apostolat. Es demana una gran sobrietat: *No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí...; no aneu de casa en casa, buscant les millors condicions o comoditats...; si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, no demaneu allò que més us agradi.* I és això el que fan aquests setanta-dos deixebles. Diríem que el resultat és extraordinari: *Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.* Podem imaginar-nos la seva alegria íntima: és la primera experiència d'apostolat i ha estat reeixida! Ens passaria a tots. Però al final Jesús els adverteix: *No us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres: alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.* El que els ha d'omplir d'alegria no és tant el triomf personal sobre els esperits sinó el saber que Déu els estima, que Déu ha pres nota de la seva actuació i aquesta els garanteix participar de la vida autèntica, de la vida divina.

La mateixa alegria la constatem en la primera lectura. Isaïes convida també a festa: *Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu; estigueu contents amb ella tots els qui portaven dol per ella.* Abans Jerusalem era com una dona estèril; ara serà consolada per l'acció de Déu que *aboca sobre ella la pau i el benestar, la riquesa de les nacions* perquè el poble ha tornat a Déu. Pau ens parla també d'alegria, de gloriar-nos però, sorprenentment, *vol que ens gloriem en la creu de nostre Senyor.* Però aquesta creu és el preu d'una nova vida: *l'únic que val és que hàgim estat creats de nou.* Seguir el camí del crucificat és la garantia d'una nova humanitat, de la veritable pau. L'alegria del cristià és profunda, és autèntica però suposa el camí de la creu, de la predicació del Regne en l'austeritat, de buscar sempre la voluntat de Déu no l'èxit personal.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

► Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor».

► Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircuncisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envío como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa». Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz, si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: «El reino de Dios ha llegado a vosotros».

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: «Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado». Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo».